

Hoezo afbraakbeleid? Doe mee!

De oude links-rechts tegenstellingen komen in deze verkiezingstijd weer helemaal naar voren. De linkse partijen zetten sterk in op het zogenaamde afbraakbeleid van de huidige regering, en de regeringspartijen schieten onnodig in de verdediging. Want er is de afgelopen jaren wel degelijk veel bereikt. Het zorgstelsel is gemoderniseerd. Het aantal uitkeringen is teruggebracht (de Wet Werk en Bijstand is een succes en wordt ook door veel linkse wethouders omarmd). De financiën zijn weer op orde, de economie is versterkt en creëert weer meer banen. Er is een nieuw fundament gelegd en het vertrouwen in de toekomst is bij veel mensen toegenomen.

Ook lijkt het erop dat de grootse linkse partij, van oudsher de partij voor de arbeiders en de werknemers, weer de partij van de niet-werkenden is geworden. Althans als we de verkiezingspraatjes moeten geloven die alleen nog maar gaan over de arme kant van Nederland. Maar van links tot rechts bestaat er geen enkel verschil van mening over het feit dat wij als samenleving moeten zorgen voor kinderen, bejaarden, zieken en gehandicapten die om welke reden dan ook niet (meer) in hun onderhoud kunnen voorzien. En dit doen we door de sterkste schouders, de zwaarste lasten (namelijk het meeste belasting) te laten dragen.

Waarom dan toch dat hameren op inkomensongelijkheid en de toenemende kloof? Het punt is dat linkse partijen het niet goed kunnen hebben, dat de zwaarste schouders het nog steeds goed hebben. Er zullen altijd mensen zijn die het beter hebben omdat ze hun capaciteiten beter of anders benutten dan anderen, of omdat ze harder en meer willen werken, of omdat ze ervoor kiezen het beste uit zichzelf te halen, of omdat ze alle kansen die ze geboden wordt grijpen. Wat is daar mis mee? Suggesteren dat het verschil tussen rijk en arm toegenomen is en dat de pijn eenzijdig bij de zwakste schouders is gelegd is niet waar, evenmin als het idee dat de inkomensongelijkheid de afgelopen jaren is toegenomen. Nederland is nog steeds een van de meest genivelleerde landen van Europa en het percentage huishoudens dat langdurig een laag inkomen heeft is de laatste jaren afgenomen tot rond de drie procent.

Voor deze drie procent moeten we alles uit de kast halen wat mogelijk is om hun omstandigheden te verbeteren, zonder daarbij de verantwoordelijkheid van deze mensen over te nemen. Want 'sociaal' betekent niet: een carrière in de kaartenbak. Het is werk dat leidt tot waardering van anderen, tot respect voor je inzet en tot persoonlijke groei.

Nu het beter met Nederland gaat mogen de mensen dat ook wel merken. Vandaar dat de VVD kiest voor tien miljard euro aan lastenverlichting door het verlagen van alle belastingschijven met drie procent. Die verlaging komt voor tachtig procent ten goede aan mensen met inkomens net onder modaal tot degenen die twee keer modaal verdienen. Want laten we wel wezen: het geld is van de burgers. Belastingen moeten worden betaald voor de dingen die we gezamenlijk willen, zoals onderwijs, veiligheid en gezondheidszorg. Maar als dat is gelukt, moet de overheid ophouden met innen. Mensen weten zelf beter wat ze met hun geld willen doen.

Als u kiest voor een politiek die ervan uitgaat dat mensen zelf genoeg kracht hebben om hun leven vorm te geven zoals ze zelf willen, dan bent u bij de VVD aan het goede adres. Als u kiest voor een politiek die ervan uitgaat dat mensen het liefst

verzorgd willen worden zoals anderen denken dat goed voor hen is, kiest u voor een van linkse partijen. Aan u de keus. Ik wens u veel sterkte en wijsheid toe.